

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVIII. évfolyam 6. szám

2024. június

*„Mózes így felelt a népnek: Ne féljete! Álljatok helyt,
és meglátjátok, hogyan szabadít meg benneteket ma
az Úr!”*

II. Mózes 14:13/a

Egyházunk 2024. évi jeligéje:

„Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel!” II. Korintus 5:20

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

2-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet
lesz: **Kurdi Zoltán** hirdet igét Pécsen és Siklóson,

Sztupkai Mihály Hidason

4-én, kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, (Dr. Thalyné Éva)

6-án, csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (Sztupkai Mihály)

9-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét

hirdet **Schauermann Tamás**, Hidason **Sztupkai Mihály**

11-én, kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, (Dr. Thalyné Éva)

13-án, csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (Sztupkai Mihály)

16-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Dr. Khaled László szolgál Pécsen és Hidason;

18-án, kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, (Kurdi Zoltán)

20-án, csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (Sztupkai Mihály)

23-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:

Sztupkai Mihály hirdet igét Pécsen és Hidason.

25-én, kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, (Kurdi Zoltán)

27-én, csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (Sztupkai Mihály)

30-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: igét

hirdet **Schauermann Tamás**, Hidason **Sztupkai Mihály**

Rendszeres programjaink:

Pénteken 16³⁰ óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Minden első vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Pécssett a vasárnapi **istentiszteleteket** közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:

<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhető az alkalmak.

Születésnaposoknak

Fobász

Újra elmúlt egy születésnap,
Búcsút mondtam egy újabb évnek.
Hirtelen megüt a valóság...
Lassan elmúlik már az élet?

Uram, szeretnék még pár évet,
Erőt, hogy hordozzam a terhem.
Még nem végeztem el a dolgom,
Nem vált valóra minden tervem.

Ahogy futva szálltak az évek,
Az élet útja nem ment könnyen.
Még nem mondtam ki minden jó szót,
Még nem sírtam el minden könnyem.

Uram, még egy kis időt kérnék,
Pótolni minden mulasztásom.
Szeretni azt is, aki bántott,
Panaszszónak tartani vállam.

Jó lenne még napfényben járni,
A mosolyt mosollyal fizetni.
Őszinte visszhangra találni,
S végre aratni, nem csak vetni.

Uram, mikor elmúlik minden,
És visszanezve rájövök csendben,
Hogy délibáb volt bánat és öröm,
A szívárványhídon hozzád érve
Csak annyit mondok majd:
köszönöm.

MÓRA FERENC

Beszámoló a 92. Évi Konferenciáról

„Krisztusért kérünk, béküljetek meg Istennel!” (II. Kor 5,20)

Az Évi Konferencia a Magyarországi Metodista Egyház Éves közgyűlése. Ilyenkor a gyülekezetek küldöttjei és lelkeszei találkoznak, döntése-

ket hoznak, és közösségben ünnepelnek. Megvitatjuk az egyház jövőjét, valamint fontos kérdéseket, és együtt imádkozunk. A konferencia több napig tart. Az idei, 92. Évi Konferencia Budapesten az Egyházközpontban került megrendezésre.

Különleges, történelmi volt az idei Évi Konferencia több szempontból is. Először azért, mert ez volt az első, amelyet új püspökünk Dr. Stefan Zürcher vezetett. Ezúttal felesége Valerie is elkísérte. Történelmi döntés született: A magyar és a román metodista egyháztanácsok javaslata alapján a 2024 áprilisában megrendezett 92. Évi Konferencia megalakította Magyar-Román Évi Konferenciát az Egyesült Metodista Egyház (UMC) működési keretei között. A Magyar-Román Évi Konferenciában két kerület lesz, két szuperintendenssel, egy évi konferencián belül. A megalakulás után sem a magyar, sem a román egyház Szervezeti Szabályzata nem fog megváltozni. A Magyar-Román Évi Konferencia együttes ülésén a közös munka építését figyelembe véve az Egyházrend alapján folyik a munka (pl. a szuperintendensi jelentések, zárt ülés).

Négy nagyon intenzív nap volt. Jelentések, döntések, kiscsoportos beszélgetések, bibliatanulmány, Istentiszteletek, megemlékezések, köszöntések... munka, öröm, megtapasztalások, élmények...

Körülbelül így történt:

1. nap: Döntés született a Magyar – Román Évi Konferencia létrehozásáról. Román testvéreink délután érkeztek. Este ígét hirdetett Rares Calugar román szuperintendens.

Lukács 24. Az emmausi tanítványok. Ki ez a furcsa idegen? Jézus példáját követve legyünk mi a furcsa idegenek mások számára azzal, hogy kísérjük, meghallgatjuk őket, közösséget vállalunk velük.

2. nap: Igetanulmány - Kondor Péter evangélikus püspök – az éves jeligénkről. Az Igetanulmány után kiscsoportos beszélgetések voltak. Ez új forma volt, de sok áldást tapasztaltuk. Én magam a nemzetközi csoport beszélgetésében vettem részt. A kérdések arra vonatkoztak, hogy mi ragadott meg minket az addig elhangzott beszámolókból, hogy látjuk helyzetünket, feladatainkat, lehetőségeinket. Izgalmas volt látni, hogy mennyi a közös vonás...

Délután a laikusok ülésén a lelkészelhelyezések kérdése került szóba. Arra kerestük a választ, hogyan tudunk mi laikusok segíteni a lelkészcsaládoknak.

3. nap: Tematikus nap – Németi Zsolt – pünkösdi alelnök

Kiscsoportok: Dorcas, Gyerekmiszió, Roma misszió, Fiatalok eléré-

se... (Ne tégy kárt magadban, mind itt vagyunk! – Ne veszítsünk el egy generációt sem!)

Vendégek bemutatkozása: Esther Stauffer, a Svájci-Franciaországi-Észak-afrikai ÉK delegáltja.

Az este az ünneplésé volt: Hálát adtunk Szabó Andor születésének 100. évfordulóján, köszöntöttük dr. Hecker Frigyeszt a 90. születésnapjával kapcsolatban, és a 70 éves lelkészetet, valamint Vályi Györgyi a Budapest-Pest, Reménység Gyülekezet vezetőjét nyug-

díjba vonulása alkalmából, és az Eszterházy kórust 40 éves fennállásán. Ebből az alkalomból örülhettünk a kórus fellépésének. Felemelő volt, együtt is énekeltek a Forrai Középiskola kórusával.

4. nap: Ünnepi Istentisztelet: Dr Stefan Zürcher püspök prédikált - menjetek el oda, ahol az emberek vannak. Az egyház ma programokat szervez, és várja, hogy az emberek betérjenek ezekre. Az eredeti küldetésünk azonban nem ez. Nekünk kell kilépni az ajtón, és megkeresni az embereket. Ott, ahol vannak.

Szolgálati Lista: Pécs: betöltetlen

Missziói munkatárs: Schauer Tamás

Ha szabad itt a végén néhány személyes élményemet megosztani, akkor elmondom, hogy nekem személy szerint is különleges és áldásos volt ez a néhány nap. Igazi kaland volt, hogy egyedül, vonattal vágtam neki az útnak. Nehezen tájékozódok, mégis azt éltem át, hogy olyan könnyen ment az utazás. A szállásom a város másik felén volt, és naponta egyedül kellett közlekednem. Az Úr velem volt, egyszer azt hittem rossz irányba megyek, leszálltam a villamosról, rájöttem, hogy jó az irány. A következő villamoson ismerősökre találtam és együtt utazhattunk.

Ajándékként, és áldásként éltem meg, hogy tolmácsként (is) segíthettem a találkozáson.

Személyes kapcsolatokat építhettem testvérekkel. Összességében jó légkörben és sok áldással teljes Évi Konferencia volt.

Próféták

Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette. Zsidókhoz írt levél 1:1-2

A bűnbe esés következtében megszűnt az Isten és az ember közötti közvetlen párbeszéd lehetősége. Az Úr azonban nem hagyta magára teremtményét, hanem mindkét irányban gondoskodott a kommunikáció lehetőségéről. Létre hívta a papi szolgálatot, amelyben a pap képviseli népet Isten előtt, valamint a prófétai szolgálatot, amelyben a próféta képviseli Istent a nép előtt. Előbbi képviselőt közbenjárásnak is nevezhetjük. Ilyen szempontból Mózes hármass szerepet töltött be: próféta volt, pap és a nép vezetője is. Isten előtti közbenjárásával többször hátrította el Isten haragját, mely népet létében fenyegette. „Mózes Jézus Krisztus felkenetésének előképe, aki pap, próféta és király.” (Kurdi Zoltán)

Ebben az igei tanulmányban a prófétai szolgálattal szeretnék foglalkozni. Mondandómat terjedelmi okok miatt két részletben szeretnék közzé adni.

A Biblia tanúsága szerint is az Isten és az ember közötti kapcsolatban nagyon fontos szerepet töltöttek be a próféták. Hangsúlyozottan igaz ez az ószövetségi (Krisztus földre jötte előtti) időszakra, de a prófétai szolgálatra az Újszövetségben is találunk példákat. Itt konkrét személyekre is gondolok (pl. Agabosz, Anna, Keresztelő János), de ide kívánczik Pál apostol tanítása is a prófétai szereppel kapcsolatban. (I. Korintus 14:1)

A mottóként idézett igeversből azt látom, hogy az újszövetségi időkben megváltozott a prófétálás szerepe: régen Isten közvetlen szószólói voltak a próféták, Jézus földi élete óta pedig Isten elsősorban Fia által szól az emberekhez.

A próféta szó a görög „pro-fémia” kifejezésből származik, ami magyarul annyit jelent, mint valakinek a nevében beszélni, valaki szószólója lenni. Bibliai környezetben ez a valaki a teremtő Isten maga. A héber nyelvű bibliai irodalomban a Lélek által megragadott embereket nabi-nak nevezték. Ezek gyakran extázisban jelentették ki Isten üzenetét, esetleg csoportosan is (pl. Királyok I. és II. könyve). (Keresztény bibliai lexikon-internet)

Isten a prófétákat sem tekintette akarathoz nélküli eszköznek, mint ahogy az általa teremtett egyetlen embert sem. Nem valamiféle sablon – mai

divatos szóval élve protokoll - szerint járt el velük kapcsolatban. Minden prófétának egyedi volt az elhívása, az erre adott válasza, reakciója, a szolgálata és az életútja.

A próféta élete általában nem volt csupa napfényes nyaralás, hanem tele volt harccal, üldöztetéssel, adott esetben fogságba vitellel és közvetlen életveszéllyel, végződhetett mártírhalállal is.

A konfliktus forrása általában az volt, hogy az Úr megbízásából fel kellett szólalni az uralkodó politikai vagy papi személyek helytelen vagy istentelen életgyakorlatával szemben, de sokszor ostorozniuk kellett a nép Istentől való elfordulását is.

Példaként lehet megemlíteni Illés prófétát, akit az istentelen királyi házaspár, Akháb és Jezábel akartak kivégeztetni. Jeremiás majdnem belefulladt abba a ciszterna üledékbe, amelybe beledobták. Jeremiásra még a főpap is rátámadt.

Az Isten által elhívott ószövetségi prófétáknak általában nagy tekintélye volt, akkor is, ha nem az uralkodók elvárásának megfelelően közölték az Úr üzenetét. A királyi udvar környékén próféta közösségek, próféta iskolák is működtek időnként. Az I. Királyok 22:6-ban az istentelen Akháb király 400 prófétát hív össze, hogy megtudja az Úr akaratát egy tervezett hadjáratban kapcsolatban. A jól tájékozott „megélhetési” próféták azt mondták, amit a király hallani szeretett volna. A nem közülük való Mikájehú sem mert elsöre mást mondani, csak azután mondta el az Úr valódi üzenetét, amikor a király figyelmeztette erre. Akháb mégsem hallgatott rá, és életével fizetett engedetlenségéért.

Végül, de nem utolsósorban szeretném kihangsúlyozni, hogy az ószövetségi próféták legfontosabb küldetése az volt, hogy megjövendöljék a Messiás, az emberré lett Isten Fia, az Úr Jézus eljövetelét. Jézusra utaló jeleket már Mózes könyvében találunk: pl. a túlélést biztosító ércbíró képében. Mikeás 5:1-ben a próféta Jézus születésének helyét, Betlehemet jelöli meg. Nagyon fontos információt közöl Ézsaiás Jézus szenvedéséről. Az 52. és 53. részben beszél az Úr szenvedő szolgájáról, az Úr Jézusról. A 11. részben pedig a Messiásról, mint a béke birodalmának megteremtőjéről prófétál. Jézus megkeresztelésekor az Úr hangja Ézsaiás 42:1-et idézi: „Ez az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm.” (Ézsaiásban a „fiam” helyett „szolgám” szó áll.)

Ézsaiás könyvének fontosságára utal, hogy teljes terjedelmében találják meg a Qumrani leletek között. Az Úr így is gondoskodott e fontos és hiteles dokumentum megmaradásáról.

Jézus a názáreti zsinagógai felszólalásában (Lukács 4:16-21) magára vonatkoztatva idézi Ézsaiás 61:1-3-at. Ézsaiás könyvét az Újszövetségben összesen 346-szor idézik.

Jézus életével és halálának körülményeivel kapcsolatban fontos igehelyek találhatóak a Zsoltárokból és Dániel könyvében is. A zsoltárok Dávidnak Jézusra vonatkozó jövendöléseit is tartalmazza. Dániel Krisztus születése előtt több mint 500 évvel beszél az Emberfiáról, az örök életéről, a Messiás eljövételéről, haláláról és újbóli eljövételéről. Látomásait a Jelenések könyve is idézi. A fentiek csak morzsák. Az összes előjelzés, prófécia felsorolása messze meghaladná ezen összeállítás kereteit.

Szemléltetésként nézzük meg néhány prófétára vonatkozóan az elhívásukat, társadalmi helyzetüket és egyéb körülményeiket jellemző különbségeket.

Minden jelentős prófétára igaz volt, hogy az Úrtól kapták a megbízást. Erre a hívó szóra eltérően reagáltak.

Mózes

Az Úr már csecsemőkorban gondoskodott életben maradásáról és a fáraó udvarában való neveltetéséről. Itt szerezte meg azokat az ismereteket, amikre egy több százezres nép vezetőjeként szüksége volt.

Elhívását 80 éves korában kapta meg. Az Úr egy égő csipkebokorból szólította meg. Az előre láthatóan veszélyes feladatot igyekezett elhárítani. A Biblia arról tudósít, hogy alkudozásával megharagította Istent, de az Úr Áron személyében pótolta a beszédképessége terén fennálló hiányosságát.

Mózes hűségesen teljesítette a rábízott szolgálatot. Istennel való különleges közvetlen kapcsolata révén közbenjárásával több ízben hártotta el Izrael teljes pusztulását. Istennel szembeni helytelen reakciója miatt az ígéret földjére nem mehetett be, de Isten megmutatta ezt neki, és különleges módon vette magához.

Ézsaiás

Valószínűleg a királyi házhoz, vagy Jeruzsálem vezető rétegéhez tartozott. Krisztus előtt 736 (739) és 701 között élhetett. Ézsaiás 6. rész beszél elhívásáról. A prófétának látomásban jelenik meg az Úr. Az egyik szeráf az oltárról vett parázzsal tisztítja meg ajkát, és közli vele bűnei bocsánatát. Ezek után kéri Ézsaiás az Urat, hogy őt küldje el követeként. Élete sok küzdelemmel teljes, de igehirdetése alapvetőek - Jézus Krisztusra vonatkozó jövendölései tekintetében.

Dániel

Valószínűleg Júdának Istenhez hű vezetői köreiből származik. Isten vezetése, hogy az első csoporttal együtt kerül a babiloni fogságba. Itt fiatal társaival együtt életveszélyt is vállalva végig hű marad Urához. A Biblia egyszer sem említi, hogy azt tette volna, ami az Úrnak nem tetszik. Hosszú életet, kb. 100 évet élt meg. Sorsa az oroszlánveremtől a miniszteri tisztségekig alakult. Egészen egyedi üzeneteket bízott rá az Úr: könyve az Ószövetségben egyedülként beszél az örök életről, az Emberfáról, és tartalmaz proféciákat a végidőkről. Ezek egy részét a Jelenések könyve is tartalmazza.

(Folytatás a következő Hírlevélben)

SCHAUERMANN M. HENRIK

Fületlen bögre

Elmosogattam tegnap este, nyolcra.
Rakosgattam a bögréket fel a polcra.
Köztük van kettő fületlen, de előlről szépek.
Elölről olyanok, mint a többi: épek.
Csak a hibás részt hátra kell tenni,
Nem kell azt a hibát úgy szemügyre venni.

Eszembe jutnak most felebarátok,
Kiket képletesen fületlennek látok.
Úgy teszem fel őket életem polcára,
Hogy ne lássak mindig arra a hibára.
Hanem csak a szépre, hanem csak a jóra,
Mert ha egyszer én térek nyugovóra,
Úgy tesz el engem az igazságos Isten,
Ahogy a bögréket rakosgattam itt lenn.
A mennyei polcra, nagykegyelmű szemmel,
Hátrafelé az én letörött fülemmel...

TÚRMEZEI ERZSÉBET

*Kegyelemből van üdvösségetek hit által,
és ez nem töletek van: Isten ajándéka.
Efézus 2:8*

Kiválasztottság

„... nem azért választott ki benneteket az Úr...” V. Mózes 7:7

Uram, te ismersz igazán!
Te látod igazán,
hogymennyire alkalmatlan vagyok
a te szolgálatodra.

Napról napra jut az eszembe,
hogyha csupán az én erőmön,
hitemen, tehetségemen múlna,
csak szégyent és gyalázatot hoznék a nevedre.

Ezért borulok le előtted napról napra,
és köszönöm meg neked,
hogy te,
valami magyarázhatatlan szeretettel
mégis,
mégis elhívtál engem.
Ámen

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Nem babara megy a játék

Kosztolányi Dezső komoly dolognak nevezte a játékot. Ő maga is játszani próbált egész életében. „A játszótársam, mondd, akarsz-e lenni?” - kérdi ismert versében. Lettek is játszótársai: író-társak, barátok, család, akikkel a világháború nyomasztó terhét, a megélhetés gondját, a halálfélelmet igyekezett oldani.

A játék valóban komoly dolog, mert megtanít elviselni a kockázatot. Az élet emeli a tétet, és nekünk bírni kell. Az első távugrás-pontozástól a témazárókon, felvételikén át az „idegdaráló” felnőtté válásig edződik a kockázatviselésünk. Ráadásul a mai ember nem keres játszótársakat. Bizalmatlanság, átverés-sorozatok miatt válunk magányos játékosokká. A csalástól való félelem, annak kényszere, hogy állandóan résen kell lennünk - mindez gyanakvóvá tesz bennünket. Ismerjük a vonzó ígéretek utáni kisémmizettséget.

Így van ez azóta, amióta elhittük a nagy Csalónak, a Sátánnak - aki ellenségünként barátunk adta ki magát -, hogyha kezet adunk neki, olyanok leszünk, mint Isten. És elhittük Istenről, hogy Ő csak egy ünneprontó, aki tilalmaival leforrázza játékos kíváncsiságunkat. Végzetesen és kollektíve át vagyunk ejtve. Van-e remény az élet nagy menetében a becsület és a tisztaság helyreállítására?

A dolog nem babra megy, nem játék. A tét hatalmas, a lét örök: Istennel vagy nélküle? Kinek hihetünk? Ki mondja meg a célba érés titkát? Én vagy a rosszakaróm?

Nem maradhatunk és nem maradunk magunkra ekkora teherrel. Jézus nem végzett kockázatelemzést, amikor elvállalta, hogy Megváltónk lesz. Nem mérlegelte a nyereséget: hány millió emberért érdemes meghalnia. Ha egyedül buktál volna el, akkor is vállalta volna az irántad érzett szeretet hajtóerejével. „Akarsz-e élni, élni mindörökkön...?” - kérdi Kosztolányi, aki halálos ágyán értette meg az evangélium titkát. Az isteni garancia attól a pillanattól él, amikor erre a kérdésre „igen”-t mondasz.

„EVANGÉLIUMOT MINDEN OTTHONBA”
CÍMŰ NAPTÁRBÓL

Csodálatos

Milyennek látja önmagát, ha belenéz a tükörbe? Ha Isten kezéből származónak fogadja el magát, akkor egészséges látásmódot nyer önmagára nézve. Ha nem a hiányokra néz, akkor csodálkozva állapíthatja meg, hogy mi mindenre van lehetősége. Azzal a testtel is, amely olyan, amilyen. Ha elutasítja önmagát, akkor saját életét rabolja meg. Ez nem az alkotója szándéka szerint való. Már ma elkezdheti, hogy a szeretet szemével tekintsen önmagára. Isten az ön teremtője már ezt teszi önnel.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Lélekpör

A minap láttam egy kisfilmet, amelyben egy férfi egy kisebb asztal lap méretű vékony vaslemezre valamilyen fimon, porózus anyagot szórt, majd egyenletesen elterítette azt a fémlapon. Ezután fogott egy böggővönöt, jól begyantázta a vonószórt, és a lemez szélén függőleges irányban

húzni kezdte a vonót, le és föl, mintha a fémlemez széle lett volna a húr. Amikor a fémlemez rezgésbe jött, a különös „hangszer” csodálatos mély, puha hangokat adott ki magából. Ám a produkció lényege nem ez volt, hanem az, hogy miközben gyönyörű hangokat hallhattunk, a fémrészlelék elképzelhetetlenül szép formákba rendeződött a fémlapon. Minden hang más és más formájúra rendezte a fémport. Egyes hangok szabályos geometriai alakzatokat hoztak létre, más hangok kristályszerkezetekre emlékeztető figurákat, megint más hangok pedig bonyolult, mégis tökéletes mandulaszerű formákat.

Ahogy a látványban gyönyörködtem, az jutott eszembe, hogy valami ilyesmi történhet az ember lelkében is, amikor különböző élmények érnek minket, midőn - hogy költői legyek - a sors vonója megérinti az életünket, mozgásba hozza, átrendezi lelkünk felszínén a finom „lélekport”. Szoktuk is mondani, amikor valami erős hatást gyakorol ránk, hogy a dolog „megérint” minket. Események jönnek-mennek, embereken, találkozásokon, kapcsolatokon keresztül, örömteli, nehéz, vidám és tragikus élményeken keresztül átéljük, ahogy jár a sors vonója föl, le, föl, le. És miközben az élet - úgymond - elhúzza a nótánkat, belsőnkben a lélekpor különböző alakzatokat vesz fel, aszerint, ahogy megéljük, átéljük a történéseket. Mondják, hogy ahogy a szem, úgy az arc is a lélek tükre. Ha a lélek sokszor vesz fel egy alakzatot, az előbb vagy utóbb ráíródik az arcunkra is. Ha valaki állandóan aggódik, sokat szomorkodik, fél, szorong, ideges, erőszakos vagy cinikus, az meg fog jelenni az arcán is. Mint ahogy a hálás, derűs, boldog, elégedett lélek mintázata is ráíródik gazdája arcára. Így aztán életünk évtizedei alatt valamilyené válunk, formálódunk.

Legtöbben addig jutunk, hogy meg nem élt életünk kudarcaiért, megkérgesedett lelkünk szárazságáért, életkedvünk elvesztéséért, minden napjaink örömtelenségéért, meg nem valósított álmainkért, kihagyott lehetőségeinkért a sors vonóját okoljuk. Mert ha szerencsésebb csillagzat alatt, jobb körülmények közt, előkelőbb családba születtem volna, ha az apám, az anyám, a testvérem, a férjem, ha a feleségem, ha esetleg Tibi vagy Tercsi, Fercsi, Kata, Klára támogatott volna, ha az ország, a világ, a kormány és az ellenzék nem tesz folyton keresztbe, ha a főnököm, a szomszédom, a kollégám, a gyerekem nem használ ki, na akkor, de csakis akkor én is boldog lehetnék. Akkor az én arcomba sem gravírozta volna a sors a szorongás, a magány, az üresség és a csendes kétségbeesés nyomait. Ám ahogy telnek az évtizedek, ha őszinték vagyunk, be kell lássuk, hogy

nem az a különbség ember és ember közt, hogy mi éri az életben, hanem hogy mit kezd azzal, ami érte. Valaki makkegészségesen is mások agyára megy az örökös panaszkodásaival, más meg végtagok nélkül születik, mégis másokat vigasztal. Van, aki kétkezi munkásként, az átlagbért soha meg nem haladó keresettel elégedett életet él, sőt másokat is segít, míg van aki több diplomával, magas pozíciókat betöltve, vagy nagyvállalkozóként milliós összegeket keresve is állandóan szűkölködik, nyafog, hogy milyen nehéz neki.

Van, aki beül a készbe, komplett egzisztenciát, sikeres céget, házat, vagyont örököl a szüleitől, mégis tönkremegy az élete, és van, aki a semmiből jön, utcagyerekként nő fel, mégis megkapaszkodik, és sokra jut az életben. Van, aki zseniális adottságokkal születik, csodagyerekként tartják számon, mégis átlagfelöltt lesz belőle, más viszont átlagos gyermekként indul, mégis csodafelöltté válik. Hogy mi az alapvető különbség a két embertípus között? Nyilván sok minden okozhatja a különbséget, de egy valamit szeretnék most aláhúzni:

Az, hogy a lélekpör nem csak a sors vonójára, azaz a külső ingerekre képes reagálni, hanem a lélek legmélyéről jövő rezgésekre, hangokra, érintésekre is. Ha kívülről befelé élünk, azaz csak a külső ingerek hozzák rezgésbe a lelkünket, kiszolgáltatottakká válunk, mert nem megéljük, csak a körülményeink áldozataiként elszenvedjük, túléljük az életet. Ha azonban belülről kifelé élünk, és engedjük, hogy a szívünkben „élő víznek folyamaiként” feltörő isteni szeretet és békesség megérintse a lelkünket, akkor minden megváltozik. Biztosan emlékszünk a híres történetre, amikor Jézus a tanítványai társaságában hajóval kelt át a tengeren, és a hajó óriási viharba került. Azt olvassuk az evangéliumokban, hogy olyan szélvihar keletkezett, hogy a hullámok átcsaptak a fedélzeten, a hajó pedig fokozatosan megtelt vízzel. Képzeljük el a tanítványok lelkét: a tapasztalt hajósok nyugalmaival haladnak a tengeren, amikor kitör a vihar. Ahogy nőnek a hullámok, erősödik a vihar, a bennük lévő félelem is egyre csak növekszik, mígnem a hajót megtöltő vízzel együtt a szívük is megtelik halálfélelemmel. Ahogy a tajtékzó hullámok elborítják, megtöltik a hajót vízzel, úgy borítja el, és tölti be a szívüket a rettegés. A vonó jár le-föl, a lélekpör pedig örült haláltáncba kezd. Ám ekkor jön Jézus, aki-ben az élet pont fordított irányba áramlik: miután a rémülettől félholtra vált tanítványai felébresztik őt a békés szenderegéséből, ő fölkel, körülnéz, és néhány egyszerű szóval lecsendesíti a tengert. Ahelyett, hogy a kint

tomboló vihar beáradna a szívébe, a benne lévő isteni békesség árad ki a környezetére, és ahogy a vihar elcsendesedik, a hullámok elsimulnak, a tanítványok szívébe is békesség, hódolat költözik.

Bevallom, én magamtól nem vagyok képes lecsendesíteni a tengert, de néha még a gyermekeimet, sőt magamat sem. De van egy titkom: amióta a Mester ott van a hajómban, többé már nem félek a viharoktól, mert tudom, hogy nem a vaksors húzza el a nótámat, hanem a Gondviselő tart meg kegyelmében.

*Végül is nem az a kérdés, hogy milyen jó a hajónk,
vagy hogy mekkora tengerészek vagyunk,*

hanem hogy ott van-e a hajónkban, aki a viharnak is parancsol.

Ha igen, olyan békességben élhetünk, amely békesség nem a háborúság hiánya, hanem Isten jelenvalósága. Az ő hangja pedig, ha figyelünk rá, leírhatatlanul szépre formálja szívünkben a lélekport.

BOLYKI LÁSZLÓ: A LÉLEK HÚRJAI

Öreg szívem...

Öreg szívem, mint vén hegedű húrja,
megkopott már, nem cserélhetem újra!
Az idő elszállt, csak emlékeimből élek,
sírva, kacagva néha vissza-vissza nézek.
Mit tettem én? Mennyi jót, vagy rosszat?
Istenem még milyen feladatokat oszthat?
Öreg szívem, mint vén hegedű húrja,
megkopott már, ki tudja, meddig bírja?
A legnagyobb kincs, mit életemben kaptam,
két szép gyermek, kiknek életet adtam.
S, most végre már nagymama is lettem,
kis unokámat nézve, csak félve kérdezem:

Mondd Jó Uram, mennyi időt adsz még?
Láthatom-e hogy nő ez a kis csöppség?
Ígérem én, hogy jó bárányod leszek,
amit csak kérsz én mindent megteszek!
Csak még egy kis időt adj énnekem,

nézzem, hogy boldogul mindkét gyermekem!
Öreg szívem, mint vén hegedű húrja,
megkopott már, de talán még elbírja!
Tisztelességgel elvégzem a munkám,
ott vagyok, ahol éppen szükség van rám.
Öreg szívem, mint vén hegedűn a húr,
el pattansz te is, ha úgy dönt majd az Úr!

R Ó N A K A T A L I N

P é n z ü g y e k

Övé az egész föld aranya, ezüstje, ezernyi hegy minden vadja.

Az Egyesült Államokban tett első útjaim során időnként beszéltem a hollandiai és németországi szükségekről, meg az ott végzett munkánkról, majd arra kértem az embereket, hogy anyagilag támogassák a szolgálatainkat.

Általában véve az amerikaiak nagyon bőkezűek. Az a sok csomag, melyet a szegénység által sújtott európai országokba küldtek a háború utáni években, tanúsítja nagylelkűségüket; és azok a csomagok - az esetek nagy többségében - nem a tehetősektől érkeztek. Gyakran jelen voltam, amikor amerikai háziasszonyok ilyen csomagokat állítottak össze. Minden alkalommal, amikor bevásárolni mentek, vettek valamit Európa számára is, és ezeket az árukat külön helyre tették félre. Azon töprengök, vajon a tizedüket használták erre a célra? Sok keresztény teszi félre bevételeinek tíz százalékát Isten munkájára, s hűségesek maradnak ehhez még a szűkös időkben is.

Ezeknek a csomagoknak az összeállítása nem könnyű feladat! Sokféle nyomtatványt kell kitölteni, valamint a csomagok súlya és mérete is bizonyos előírásokhoz kell igazodjon. Csak ezután veszi fel a postahivatal.

- Hála Istennek, elment a csomag! És szerencsére nem volt túl nehéz!
- kiált a fáradt háziasszony. Azután folytatják. Gyakran hallottam tőlük:
- Annyira örülök, hogy tehetek valamit az európaiakért, akik olyan emberpróbáló körülmények között élnek!

Tényleg nehéz feladat volt ez. Megszokott, hogy az amerikai háziasszonyoknak nincs könnyű élete. Gyakran vállalnak munkát valahol, hogy pluszpénzt tudjanak keresni, estéikre pedig gyakran igényt tartanak a vég nélküli gyülekezeti és társadalmi rendezvények. Sokan gondolják

azt Európában, hogy az amerikaiak mind jólétben élnek, de ez nem igaz. Általában véve ugyanolyan keményen kell dolgozniuk azért, hogy a fejüket a víz fölött tudják tartani, mint bárhol máshol a világon.

Úgy tűnik, az emberek Amerikában nem gondolják furcsa dolognak, ha egy európai azt kéri, az ottani munka számára rendezzenek gyűjtést, én magam azonban néha azt éreztem, hogy valami nincs ezzel rendben.

Egy rendezvényen a hollandiai és németországi szükségletekről beszéltem, majd azt követően egy méltóságteljes és jól öltözött asszony jött oda hozzám, hogy egy pénzösszeget adjon az ott folyó szolgálatra.

- Olyan nagyon érdekes volt hallani a munkájukról - mondta.

- Mit gondol a többi dologról, melyről beszéltem? Azokat is fontosnak találta? - kérdeztem. - Természetesen nagyon jó dolog pénzt adni az evangélizációs munkára, de ma a megtérésről is beszéltem. Isten nem arra vágyik, hogy adjunk egy kicsit a pénzünkből; a szívünket akarja. Az ő nagy szeretete miatt azt akarja, hogy egészen az ő tulajdona legyünk. Az Úr Jézus azt akarja, hogy jöjjön hozzá minden gondjával, minden bűnével, minden nyugtalansággal, ami a múltjához kötődik, minden félelmével a jövővel kapcsolatban. Azt mondja: „én megnyugvást adok nektek”. Hadd vegye át az irányítást az Ön élete felett! Akkor meg fogja érteni, hogy az ő igája egyszerű, és az ő terhe könnyű, s akkor fogja az ő öröme betölteni az Ön szívét. Mert az ő szándéka az, hogy „az én örömöm legyen bennetek, és örömtök teljes legyen” (János 15:11).

Amíg beszéltem, tekintete dölyfössé vált. Igen hűvösen távozott, megjegyzéseimet válasza sem méltatta.

Amikor visszatértem a szobámba, szomorúan tekintettem a pénzre, amit tőle kaptam. Vajon helytelen volt a munkánkról, s ugyanakkor a megtérés szükségességéről is beszélni? Amikor ezzel kapcsolatban imádkoztam, nagyon jól érthető volt a válasz:

- Mostantól sosem szabad pénz kérned.

Nagy öröm töltötte el a szívemet, s így imádkoztam:

- Mennyei Atyám, te tudod, hogy sokkal jobban szükségem van pénzre, mint bármikor korábban, nemcsak útiköltségre, meg a házra Hollandiában, hanem a németországi táborra is. De mostantól azt a kis evangélizációs munkát, amit a Ten Boom Alapítvány végez, ugyanolyan alapokon fogjuk tovább vinni, mint amilyen Hudson Taylor nagy misziói munkája volt. Tudom, hogy te sosem fogsz minket cserben hagyni.

Aznap két levelet is kaptam. Az egyik egy asszonytól érkezett Svájcból. „Corrie! Isten azt mondta nekem, hogy mostantól soha többé ne kérj pénzt” - írta. A másik levelet a nővéremtől kaptam Hollandiából. Azt írta: „Amikor imádkoztam a szolgálataodért ma reggel, Isten nagyon világossá tette számomra, hogy nem kellene pénzügyi segítséget kérned senkitől. Ő gondoskodni fog mindenről.”

Arra az éjszakára gondoltam a koncentrációs táborban, amikor Bep nővéremmel terveinkről beszélgettünk. „Corrie, nem szabad, hogy erőnket pénzgyűjtésre használjuk, Isten mindenről gondoskodni fog, amire szükségünk lesz.”

S most a megismételt parancs, Svájcban egy barátnőmnek, Hollandiában a nővéremnek, és itt, az Egyesült Államokban nekem. Isten komolyan veszi a tiltást, hogy ne kérjek pénzt, ugyanolyan komolyan, mint azt, hogy gondoskodni fog rólunk és megoltalmaz. Kész rá, hogy gazdagsága szerint betöltse minden szükségünket, és képes is rá; ebben az ígéletben száz százalékosan megbízhatunk.

CORRIE TEN BOOM - CSODÁLATOS SZERETET

A búr háborúban

*Nincs senkim rajtad kívül a mennyben,
a földön sem gyönyörködöm másban. Ha elenyészik is testem és szívem,
szívemnek kösziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!*

Zsoltár 73:25-26

Így énekelt a zsoltáríró kb. 2500 évvel ezelőtt, és még ma is sok hívő ember tapasztalja ugyanezt.

A búr háború 1899-1902-ig tartott Afrika legdélibb részén. A 200 éve ott élő búrok (főleg Hollandiából kivándorolt parasztok, de hugenották és németek is) az angolok ellen harcoltak második hazájuk megvédéséért, akik ki akarták terjeszteni és meg akarták szilárdítani hatalmukat.

Abban az időben történt, hogy egy angol tábornok kiadta a parancsot, hogy a csapatok előrenyomulásakor minden búr házat könyörtelenül fel kell gyújtani.

Egy előretolt állásban egyszer egy katonaorvosnak jutott az a feladat, hogy ezt az embertelen parancsot végrehajtsa. Ez már akkoriban is szokatlan volt, és csak azzal magyarázható, hogy nem volt egyetlen tiszt sem kéznél.

A katonarvos igazságos ember volt. Gyűlölte és megvetette a parancsot, mégis teljesítenie kellett, ha nem akarta megkockáztatni, hogy parancsmegtagadás címén agyonlövik.

Amikor kis csapatával a tanyához ért, csak az anyát találta ott gyerekeivel, mert minden férfi a harctéren küzdött az angolok ellen.

Az orvos a lehető legkíméletesebben közölte az asszonnyal, hogy sajnos fel kell gyújtania a házat, de hozzátette, hogy két óra időt ad nekik, hogy mindent kihozzanak a házból, ami nagyon a szívükhöz nőtt és értéket jelent. Katonáinak megparancsolta, hogy segítsenek a családnak.

A két óra gyorsan eltelt. Amikor lejárt, a legidősebb lány jött oda az orvoshoz, és megkérte, hogy a katonák még hozzák ki a harmóniumot. A kérést teljesítették.

Ekkor azonban végre kellett hajtani a parancsot. A katonák alapos munkát végeztek. Pár pillanat múlva magasra csaptak a lángok a falak körül, és nem sokára lángban állt a ház.

Ebben a pillanatban valami váratlan és érthetetlen dolog történt. Az égő ház ropogása és a lángok sziszegése közepette tisztán és világosan hallatszott egy hang. A búr asszony gyermekeivel félkörben állt a harmónium körül, a legidősebb lány pedig harmóniumozott, miközben a lángok élesen megvilágították az egész családot. Hittel énekelte a 146. zsoltár egy részét:

*„Dicsérd, lelkem, az Urat!
Dicsérem az Urat, amíg élek,
zsoltárt zengek Istenemnek, míg csak leszek.
Ne bízzatok az előkelőkben,
egy emberben sem, mert nem tud megtartani.
Ha elszáll a lelke, visszatér a földbe,
és azonnal semmivé válnak tervei.
Boldog az, akinek Jákob Istene a segítsége,
és Istenében, az Úrban van a reménysége,
aki az eget és a földet alkotta,
meg a tengert, és ami csak bennük van;
ő meg is tart hűségesen mindenkor.
Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak,
kenyeret ad az éhezőknek,
kiszabadítja a foglyokat az Úr.”*

Nemsokára nem csak az orvost állt csodálkozva az énekes mellett, hanem a többi katona is. Egyik a másik után vette le a sapkáját, és megindultan hallgatta a zsoldárt.

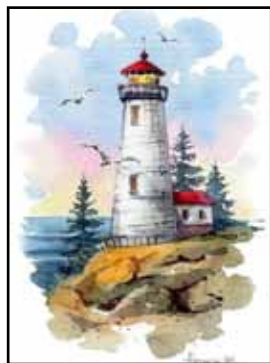
A hit erejéből vált valami láthatóvá és hallhatóvá. Ezek az emberek abban a pillanatban tudták Istent dicsérni, amikor elvesztették a házukat, vagyonukat, sőt a hazájukat is. Az énekkel arról tettek bizonyosságot, hogy reménységük az az Isten, aki a mennyet és a földet teremtette, nem kételkedtek abban, hogy igazságot szolgáltat azoknak, akik erőszaktól szenvednek.

Az Istenbe vetett hit és bizalom nem parancsszóra támad az emberben, hanem kérhetjük az Úrtól. „Aki kér, mind kap” - ígérte az Úr Jézus minden embernek. Az ő szavában pedig bízhatunk.

EVANGÉLIUMI ÉLETKÉPEK

Lehetne

Lehetne élni szépen
az Ő erőterében:
jézusi szeretetben,
sőt napról napra szebben.
Lehetne adni szépen,
tükrözni észrevétlen,
mit Tőle kap a lélek:
fényét szeretetének.

FÜLE LAJOS

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

92. Évi Konferencia képei

